

om med hvilken Ret — baade i og udenfor Sverig som en Overgangstilstand, der maaste inden ret lang Tid vil forandre sig, og det maa gjøre os endnu mere betænkelige ved at binde os selv og at laane vort Navn, vor Indflydelse som Støtte for saadanne Forhold, der maaste i selve det paagældende Land kunne forandre sig. Jeg kan heller ikke tro, at det Ønske, som er blevet fremført fra Handelsmødets Side om en Toldunion med Sverig, er anderledes ment, end at det er et brugbart Middel til at forhindre en Toldreform herhjemme. Jeg kan ikke tro, at de Mænd, der ere saa nøie bekendte med de merkantile Forhold i Almindelighed, med vort Nabolands Toldforhold i Særdeleshed og med Stemningen i det paagældende Land ligesaa vel som ogsaa med Stemningen herhjemme, kunne nære nogen Forventning om, at vi egentlig i en nær Fremtid skulde komme til Overensstemmelse med Sverig om blot Principerne for en saadan Toldunion, og det er ogsaa bekendt, at skjøndt det Spørgsmaal blev indledet af en svenst Taler, fandt det fra svenst-norsk Side en temmelig kjølig Modtagelse paa selve det nationaløkonomiske Møde. Naar nu den danske Handelsstand paa Handelsmødet har sluttet sig til det paa det nationaløkonomiske Møde i temmelig almindelige Udtryk fremsatte Ønske om, at man vilde indlede Undersøgelse om Betingelserne for en saadan Toldlov og har sagt: Lad Toldreformen hvile, indtil disse Undersøgelser ere tilendebragte, og lad os stille hele Toldreform-Spørgsmaalet i Bero, da ligger den Betragtning meget nær, at de Indflydelser, som have været raadende paa dette Handelsmøde, skjøndt det bestod af Repræsentanter for den danske Handelsstand, have mindre været Handelsstandens end den store Industris Interesser, og at dette Mødes Beslutninger ere et Udslag af, hvad vi ofte have set, navnlig i den sidste halv eller hele Snes Aar her i Danmark, at den danske Handelsstand bliver repræsenteret af den store Industri, og at denne fører Ordet for den, men Interesserne for disse to ligge i mange Henseender temmelig fjernt fra hinanden. Man behøver kun at se hen til den nærmeste Handelsstad, nemlig Hamborg. Der findes der ganske sikkert en stor Industri, som fuldt vel kan maale sig med den danske, men der føre Handelsinteresserne Ordet paa dens egne Begne og lade ikke Andre føre Ordet paa dens Begne, og der fremkommer der Ansuelser og Standpunkter, som ere himmelvidt forskellige fra dem, som have fundet deres Udtryk paa Handelsmødet i Kjøbenhavn; og det vil man finde overalt, hvor Handelsstanden i Virkeligheden fører

Ordet paa sine egne Begne. Jeg beklager, at Forholdet er saaledes i Danmark, men idet det efter min Overbevisning er saaledes, kan der ikke tillægges de Udtalelser, der fremkom paa det sidst afholdte danske Handelsmøde, den Bægt, som man ellers maatte have tillagt dem. Det viser sig ogsaa nu, at Handelsmødets Bestræbelser finde deres umiddelbare Tilslutning i den nye Forening, som har dannet sig til Forsvar for det nationale Arbejde. Uden her at komme ind paa en Kritik af de forskellige Udtalelser og Betragtninger, som der ere fremkomne, skal jeg kun fremhæve det Særsyn, som vi endnu ikke tror jeg, have oplevet i dette Aarhundrede, at man aabent har erkjendt, vi ville have Beskyttelsen forøget; det er vort Maal, og jeg sætter Pris paa, at denne Erklæring er fremkommen aaben og bestemt, at de Mænd have tonet Flag. Det er den store Industris Repræsentanter, der tale paa deres egne Begne og udtale deres Ønsker. Det er Mænd med store Bedrifter, med til dels store Formuer, der ere erhvervede ved Hjælp af Beskyttelsen. De kræve denne Beskyttelse bevaret og helst forøget, det vil sige, de kræve fremdeles som hidtil at bestaate deres Medborgere, ikke til Bedste for Statskassen, men til Bedste for deres private Erhverv, og de kræve endogsaa denne Bestatning i det nævnte Diemed forøget. Da de ikke vente at kunne faae Bestatningen forøget, nøies de med principalt at kræve, at man ikke gaar til nogen Toldreform nu; thi de indse vel, at hvorledes man end bærer sig ad med en Toldreform, vil Beskyttelsen blive indskrænket paa forskellige Punkter, hvor den nu fra alle Sider erkjendes at være overdreven høi. Det er, som jeg tidligere i mit Foredrag, omtalte, hele Rækker af Industri-gjenstande, som ikke kunne indføres i Danmark fra Udlandet paa Grund af den høie Told, saa at altsaa Markedet er fuldstændig prisgivet til de indenlandske Fabrikanters For-godtbefindende, naar de vel at mærke ikke komme over den almindelige europæiske Markedspris plus den overordentlig høie Told. Det gjælder om Artikler som Brændevin først og fremmest; det gjælder om en Række af de billigere Manufakturvarer, det gjælder om en Artikel, der i den Grad er Forbrugs-gjenstand for den simple Befolkning som Sikorie. Jeg nævner det kun som Exempel. Det gjælder om Papir. De almindelige Papirforter, saavel Pak-Papir som Tryk-Papir, kunne ikke indføres, grundet paa den høie Told, og det er altsaa overladt til den paagældende Fabrikant at sætte Prisen, naar den, vel at mærke, ikke kommer over den almindelige europæiske Pris med Til-læg af den meget høie danske Told. Paa